

چگونه دعا کنیم که اجابت شود؟

به گزارش خبرآنلاین مطلب زیر، قسمتی از شرح و تفسیر دعای مکارم الاخلاق از صحیفه سجادیه توسط خطیب شهیر حجت الاسلام و المسلمین محمد تقی فلسفی است.

به گزارش خبرآنلاین مطلب زیر، قسمتی از شرح و تفسیر دعای مکارم الاخلاق از صحیفه سجادیه توسط خطیب شهیر حجت الاسلام و المسلمین محمد تقی فلسفی است.

گاهی افراد از روی عدم توجه و بی علمی دعوایی می کنند که از نظر حفظ نظام عالم عملی نیست و ائمه معصومین علیهم السلام در مواقعی به افراد تذکر داده اند و آن تذکرات به صورت حدیث در کتب اخبار آمده، تا مردمی که از آن به بعد می آیند و پیرو اسلام اند متوجه آن دقایق و نکات باشند. در حدیثی از امام صادق (ع) آمده است که فرموده، دعا کننده نگوید:

اللهم لا تحوجنی الی احد من خلقک فانه لیس من احد الا هو محتاج الی الناس بل یقون اللهم لا تحوجنی الی شرار خلقک، و لایقول اللهم انی اعوذبک من الفتنه بل یقول من مضلات الفتن و ان لا یسال فوق قدره فانه یشحق الحرمان (سفینه البحار، مجلد اول، ص 447)

آن کس که دعا می کند نگوید: بارالها! مرا محتاج به هیچیک از مخلوقین خود منما، زیرا انسانی نیست مگر آنکه محتاج به مردم است. اگر می خواهد دعای صحیح بنماید بگوید: خداوندا! مرا به اشرار خلقت محتاج منما.

در جمله دوم می فرماید: کسی نگوید: خدایا! از فتنه و امتحان به تو پناه می برم، زیرا آزمایش مردم قطعی است و حتما همه افراد در زندگی باید مورد آزمایش قرار گیرند، بلکه در مقام دعا بگوید: خدایا! از آن امتحاناتی که موجب لغزش می شود و باعث گمراهی و کجروی انسان می گردد به تو پناه می برم.

و همچنین می فرماید: هیچ فرد دعا کننده ای از خداوند، بالاتر از قدر و منزلت و ارزش خود تقاضا ننماید، زیرا چنین انسانی که تقاضای بی مورد و فوق مقدار و وزن خود می نماید شایسته محرومیت است که به آن دعا دست نیابد و آن دعا از وی پذیرفته نشود.

حدیث دیگر از علی (ع) است :

سمع (ع) رجلا یدعو لصاحبه فقال : لا اراک الله مکروها. فقال (ع): انما دعوت له بالموت ، ان من عاش فی الدنیا لابد ان یری المکروه (شرح ابن ابی الحدید بر نهج البلاغه، ج 20، ص 289)

مردی در حضور علی (ع) درباره دوست خود دعا کرد و گفت : خداوند هیچ ناملایم و مکروهی را برای او پیش نیاورد و درباره او روا ندارد. علی (ع) که این دعا را شنید به او فرمود: شما برای دوستت دعا کرده ای به مرگ، یعنی می گویی : خدایا دوست مرا از دنیا ببر و به حیات او خاتمه بده، زیرا انسان زنده و کسی که در دنیا زندگی می کند لابد و ناچار باید به ناملایمات و مکروهاتی دچار گردد.

این چند نمونه روشنگر این حقیقت است که مردم بدانند چرا اغلب دعاها مستجاب نمی شود. یک قسمت بی اثر ماندن دعاها مستند به این است که خواسته های آنها برخلاف نظام آفرینش است. اما علل و عوامل دیگری هم هست که موجب عدم استجاب است و دعا در پیشگاه الهی مورد قبول واقع نمی شود و به اجابت نمی رسد.

در بین تمام دعاها یک دعا که قطعا و جزما همیشه مستجاب می شود، دعای صلوات است، یعنی اینکه انسان بگوید:

اللهم صلی علی محمد و آل محمد

این یک تمنایی است که قطعا پذیرفته درگاه الهی است و هر دعا کننده ای ذکر صلوات را بگوید و تقاضای درود برای پیغمبر و آل پیغمبر بنماید خداوند دعای مستجاب می کند و به پیغمبرش درود می فرستد. در این مورد پذیرش است، شما برای اینکه دعاها را دگرتان مستجاب شود قبل از دعا کردن، به رسول اکرم و اهل بیتش صلوات بفرستید و سپس تقاضای خود را بگویید، زیرا دعای صلوات به پیشگاه خدا عرضه شده زمینه پذیرش بهتر و عالی تر دارد و در این باره روایاتی است که به بعضی از آنها اشاره می شود.

امام صادق (ع) می فرماید:

لا يزال الدعاء محجوبا حتى يصلي علی محمد و آل محمد (کافی، ج 2، ص 491)

همیشه دعاها در پشت پرده است، یعنی نمی تواند آزادانه به پیشگاه الهی راه پیدا کند تا وقتی که مشتمل بر درود به پیغمبر باشد.

حدیث دوم: علی (ع) می فرماید:

کل دعاء محجوب عن السماء حتى يصلي علی محمد و آل محمد (سفینه البحار، ص 448)

دعاها محجوب و محروم از وصول به مقامات عالیه است تا وقتی که درود به پیغمبر فرستاده شود.

اما حدیث سوم:

عن ابي عبد الله (ع) قال: اذا دعا احدكم فليبدء بالصلاه علی النبي فان الصلاه علی النبي مقبولة و لم يكن الله ليقبل بعض الدعاء و يرد بعضه (امالی شیخ طوسی، ج 1، ص 157)

امام صادق (ع) می فرماید: وقتی یکی از شما در پیشگاه خداوند دعا می کند البته تقاضای خود را با صلوات بر پیامبر آغاز کند چه آنکه درود بر پیامبر، مقبول درگاه الهی است و خداوند چنین نمی کند که دعایی را که شامل چند مطلب است و با صلوات بر نبی آغاز شده قسمتی را بپذیرد و قسمت دیگر آن را رد کند.

در اینجا بمرور است تذکر داده شود که روایت دیگری هم از امام صادق (ع) آمده که فرموده است:

و ان یختم دعاءه بالصلاه علی محمد و آل محمد (سفینه البحار، ص 448)

علاوه بر آنکه در آغاز دعا صلوات بفرستد، در پایان دعا هم درود بفرستد و مجموعه تمنیات خود را آغاز کند با دعای به پیغمبر و پایان دهد با دعای به پیغمبر.

از آنچه مذکور افتاد دو مطلب به دست آمد: اول آنکه دعا در دین مقدس اسلام و تمام ادیان آسمانی مشروعیت دارد، انبیای سلف و همچنین پیامبر اسلام و ائمه معصومین، خود دعا بسیار کرده اند و پیروان خود را به تقاضای صلوات بر محمد و آل محمد است. اولیای دین توصیه کرده اند که مستدعیات خود را محفوف به صلوات بنمایید و در ابتدا و انتهای آن بر پیامبر درود بفرستید تا دعای

شما شایسته قبول باشد و در معرض اجابت خداوند بزرگ واقع شود و مقصد و مقصود شما تحقق یابد. از این رو امام سجّاد (ع) دعای ((مکارم الاخلاق)) را با صلوات بر پیامبر آغاز نموده ، بدین منظور که سایر مطالب مورد درخواست که قسمت به قسمت در این دعا به پیشگاه خدا عرض می کند به اجابت برسد و مورد قبول درگاه باری تعالی واقع شود.